

som her foreligger, og det fra Ministeriet givne Svar gaaer i en ganske anden Retning end den, som denne Indstilling skulde tilfigte.

Winther: Jeg skal tillade mig at gjen- tage, at jeg og de andre Herrer, som tilligemed mig have stillet Forslaget, ikke have troet, at der her var Tale om noget Retskrav, hvorfor der heller ikke efter vor Mening kan blive at foretage en saadan Undersøgelse, som den ærede Ordfører sigst omtalte, idet han antog, at der skulde føres Vidner osv., altsaa i det Hele taget gaaes frem, som om det var en Rets sag, der forelaa. Det er vor Mening, at de, der troe at have lidt Skade, skulle indkomme med Andragender til Ministeriet, og søge saa godt som muligt at bevise det. Det er ikke sagt, at Ministeriet, forbi de troe at have lidt Tab, troer det Samme, og jeg har heller ikke sagt, at Enhver, der har lidt noget Tab, skulde have en saadan Erstatning; der kan kun være Tale om dem, som have lidt særdeles ved Lovens Ud- givelse, og det bliver altsaa Ministeriet, der kommer til at skjønne over Sagen i det Hele. Det er imidlertid en Selvfølge, at det ikke kan være min Mening, at Afgjørelsen skulde aldeles overlades til Ministeriets Godtbefindende, men det har været min Tanke, at det, forsaavidt det fandt Anledning til at foreslaae et Andragende til Erstatning, maatte gjøre Rigsdagen bekendt med de Regler, hvorefter det i saa Henseende agtede at gaae frem, og hvorpaa det grundede sit Forslag. Hvad kan det skade, at der indkommer et Antal Andragender til Ministeriet? Dette har vel saa megen Arbeidskraft, at det kan faae dem gennemlæste, og det behøver jo ikke at komme til Thinget med Sagen, før det har havt Velighed til at blive færdig med Gjennemlæsningen. Jeg troer ikke, at Arbeidet i Ministerierne er i den Grad overvældende, at man ikke skulde kunne gennemlæse nogle Andragender fra Mænd, hvis Velfærd staaer paa Spil; jeg troer ikke, at man behøver at være saa om over Ministeriets Arbeidstid. Det var en anden Sag, hvis man fordrede, at Forslagene skulde være færdige til en vis Tid; da kunde det være vanskeligt at vide, om der var tilstrækkelig Tid forhaanden i Ministeriet, men

naar man ingen Grændse sætter i saa Henseende, maae de dog formodentlig eengang kunne blive færdige, og jeg kan derfor ganske vist ikke tillægge dette Hensyn nogen Vægt. Den ærede Ordfører meente desuden, at dette Andragende gif ud paa noget ganske Andet end det, jeg havde udtalt, der kunde være at gjøre i Anledning af denne Sag, men jeg har tænkt mig, at naar vi henviste dette Andragende, stod det Ministeriet frit for at tage Initiativet til den Maade, paa hvilken Sagen skulde behandles, og at gjøre i den Anledning, hvad der syntes det rigtigst. Regjeringen har jo Initiativet til Lovforslag, og dersom den altsaa formeente, at der var Anledning til at komme med et saadant, som paa en eller anden Maade afhjalp noget af det Ubillige, som vedkommende Mølle- eiere troe, at der er tilfede, finder jeg ikke, at der kunde indvendes Noget imod, at det skete, og i ethvert Fald kunde det jo være, at en Henviisning af Andragendet til Ministeriet kunde være en Spore for dette til at tage en eller anden Forholdsregel, som det maatte finde hensigtsmæssig. Jeg betragter ikke et Andragendes Henviisning til Ministeriet paa den Maade, at det ikke kan Andet, end enten ligefrem op- fylde det efter Bogstaven, eller absolut nægte det; men jeg troer, at Ministeriet maa kunne tage Hensyn til det, hvorom der andrages, og gjøre eller foreslaae Noget, som imødekommer de Onsker, der ere udtalte, forsaavidt de maatte findes begrundede. At den Omstændighed, at Ministeriet ikke har gjort nogen Indstilling, skulde, som anført af den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Mathiasen), afholde os fra at tage Sagen frem paany, finder jeg ikke. Det er sleet før, at Ministeriet ikke har taget Notits af en Sag, som var bleven henviist til det, at man da paany er fremkommen med Andragendet her i Thinget, og at det atter er blevet hen- viist til Ministeriet; men naar der ikke tidligere er sleet Henviisning af Thinget, kan der saameget mere være Anledning til at gjøre en saadan. Jeg troer altsaa ikke, at der er fremkommet Noget, som skulde bevæge mig til at ansee vort Forslag for ubegrundet, og jeg skal derfor fast- holde det.